

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 1288/2013**2019/EØS/18/74**

av 11. desember 2013

om opprettelse av «Erasmus+»: unionsprogrammet for utdanning, opplæring, ungdom og idrett, og om oppheving av beslutning nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 165 nr. 4 og 166 nr. 4,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) I Kommisjonens melding om et budsjett for Europa 2020 av 29. juni 2011 foreslås det ett samlet program på området utdanning, opplæring, ungdom og idrett, herunder de internasjonale sidene ved høyere utdanning, som samler handlingsprogrammet på området livslang læring («Livslang læring») som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1720/2006/EF⁽⁴⁾, Aktiv ungdom-programmet («Aktiv ungdom») som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1719/2006/EF⁽⁵⁾, Erasmus Mundus-handlingsprogrammet («Erasmus Mundus») som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1298/2008/EF⁽⁶⁾, ALFA III-programmet som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF)

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 347 av 20.12.2013, s. 50, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 110/2014 av 16. mai 2014 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 63 av 30.10.2014, s. 70.

(1) EUT C 181 av 21.6.2012, s. 154.

(2) EUT C 225 av 27.7.2012, s. 200.

(3) Europaparlamentets holdning av 19. november 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 3. desember 2013.

(4) Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 1720/2006/EF av 15. november 2006 om skiping av eit handlingsprogram på området livslang læring (EUT L 327 av 24.11.2006, s. 45).

(5) Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 1719/2006/EF av 15. november 2006 om skiping av programmet «Aktiv ungdom» for tidsrommet 2007–2013 (EUT L 327 av 24.11.2006, s. 30).

(6) Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 1298/2008/EF av 16. desember 2008 om skiping av handlingsprogrammet Erasmus Mundus 2009–2013 for å betre kvaliteten innanfor høgare utdanning og å fremje tverrkulturell forståing gjennom samarbeid med tredjestatar (EUT L 340 av 19.12.2008, s. 83).

nr. 1905/2006⁽⁷⁾ og Tempus- og Edulink-programmene, for å sikre større effektivitet, større oppmerksomhet på strategi og utnytting av synergier mellom de ulike aspektene ved det samlede programmet. I tillegg er det foreslått at idrett skal være en del av det samlede programmet («programmet»).

2) De foreløpige evalueringsrapportene om de eksisterende programmene Livslang læring, Aktiv ungdom og Erasmus Mundus og den offentlige høringen om EUs framtidige tiltak på områdene utdanning, opplæring og ungdom i tillegg til høyere utdanning, har vist at det er et stort og i visse henseender økende behov for fortsatt samarbeid og mobilitet på disse områdene på europeisk plan. I evalueringsrapportene ble det understreket hvor viktig det er å knytte tettere bånd mellom unionsprogrammene og utviklingen av politikken på områdene utdanning, opplæring og ungdom, det ble uttrykt ønske om at EUs tiltak skulle struktureres slik at de samsvarer bedre med begrepet livslang læring, og det ble oppfordret til å benytte en enklere, mer brukervennlig og mer fleksibel metode for å gjennomføre slike tiltak, og at de internasjonale samarbeidsprogrammene for høyere utdanning ikke lenger skal være fragmenterte.

3) Programmet bør rette oppmerksomheten mot tilgangen til finansiering og innsynet i administrative og finansielle framgangsmåter, herunder gjennom bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) og digitalisering. Strømlinjeforming og forenkling av organiseringen og administrasjon og en vedvarende oppmerksomhet på reduksjon av administrasjonsutgiftene er også viktig for en vellykket gjennomføring av programmet.

4) Den offentlige høringen om EUs strategiske valg for gjennomføring av den nye EU-kompetansen innenfor idrett og Kommisjonens evalueringsrapport om forberedende tiltak på idrettsområdet ga nyttig informasjon om prioriterte områder for unionstiltak og viste tilleggsverdien som EU kan tilføre ved å støtte virksomhet som har som formål å skape, dele og spre erfaringer og kunnskap om ulike spørsmål som har med idrett på europeisk plan å gjøre, forutsatt at de er særlig rettet mot idrett på grasrotplan.

(7) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1905/2006 av 18. desember 2006 om opprettelse av en finansieringsordning for utviklings samarbeid (EUT L 378 av 27.12.2006, s. 41).

- 5) I Europa 2020-strategien for intelligent, bærekraftig og inkluderende vekst defineres EUs strategi for det neste tiåret for å støtte slik vekst, og den angir fem ambisiøse mål som skal nås innen 2020, særlig på området utdanning, der målet er å få ned andelen unge som slutter skolen tidlig, til under 10 %, og at minst 40 % av alle personer mellom 30 og 34 år skal ha fullført høyere utdanning eller tilsvarende. Dette omfatter også EUs flaggskipinitiativ, særlig «Ungdom på vei» og «En strategi for nye kvalifikasjoner og arbeidsplasser».
- 6) I sine konklusjoner av 12. mai 2009 oppfordret Rådet til oppretting av en strategisk ramme for europeisk samarbeid innen utdanning og opplæring (ET 2020), med fire strategiske mål for å møte de utfordringene som gjenstår i arbeidet med å skape et kunnskapsbasert Europa og gjøre livslang læring mulig for alle.
- 7) I henhold til artikkel 8 og 10 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) og artikkel 21 og 23 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter fremmer programmet blant annet likestilling mellom menn og kvinner og tiltak for å bekjempe forskjellsbehandling på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller overbevisning, funksjonshemming, alder eller seksuell legning. Ved gjennomføringen av programmet er det er nødvendig å gi personer fra vanskeligstilte og sårbare grupper bedre tilgang og gjøre en aktiv innsats for å støtte de særskilte læringsbehovene til funksjonshemmede.
- 8) Programmet skal ha en sterk internasjonal dimensjon, særlig med hensyn til høyere utdanning, ikke bare for å bedre kvaliteten på europeisk høyere utdanning for dermed å kunne oppfylle de allmenne målene i ET 2020 og gjøre EU mer attraktiv som utdanningssted, men også for å fremme mellommenneskelig forståelse og medvirke til en bærekraftig utvikling på området høyere utdanning i partnerstatene, og for å fremme den allmenne sosioøkonomiske utviklingen til disse statene, blant annet ved å stimulere til «hjernemobilitet» gjennom mobilitets tiltak for borgere fra partnerstatene. For dette formål bør det gjøres tilgjengelig midler fra ordningen for utviklingssamarbeid (DCI), ordningen for europeisk naboskap (ENI), ordningen for hjelp før tiltredelse (IPA) og partnerskapsordningen for samarbeid med tredjestater (PI). Det kan også gjøres tilgjengelig midler fra Det europeiske utviklingsfond (EDF) i samsvar med de framgangsmåtene som gjelder for dette fondet. Bestemmelsene i denne forordningen bør få anvendelse på bruken av disse midlene, samtidig som det sikres samsvar med de respektive forordningene som fastsetter disse ordningene og dette fondet.
- 9) I sin resolusjon av 27. november 2009 om en fornyet ramme for europeisk samarbeid på ungdomsområdet (2010-2018) understreket Rådet at alle unge bør betraktes som en ressurs i samfunnet, og at det bør gjøres lettere for unge å ta del i utviklingen av den politikken som påvirker dem, gjennom en løpende strukturert dialog mellom beslutningstakere og unge og ungdomsorganisasjoner på alle plan.
- 10) Å samle formell, ikke-formell og uformell læring i ett program bør bidra til å skape synergier og fremme samarbeid på tvers av de ulike sektorene for utdanning, opplæring og ungdom. Under gjennomføringen av programmet bør det tas behørig hensyn til de særlige behovene til de ulike sektorene og eventuelt rollene til lokale og regionale myndigheter.
- 11) For å fremme mobilitet, rettferdighet og høy studie-kvalitet bør EU som en forsøksordning opprette en garantiordning for studielån som gjør det mulig for studenter, uansett sosial bakgrunn, å ta mastergraden sin i en annen stat som kan delta i programmet («programstat»). Garantiordningen for studielån bør være tilgjengelig for finansinstitusjoner som er villige til å gi studenter lån på gunstige vilkår til masterstudier i andre programstater. Dette nyskapende tilleggsverktøyet for læringsmobilitet bør verken erstatte en nåværende eller hindre utviklingen av en framtidig stipend- eller låneordning som støtter studentmobilitet på lokalt plan, nasjonalt plan eller unionsplan. Garantiordningen for studielån bør overvåkes og vurderes nøye, særlig med hensyn til markedsgjennomslag i ulike stater. I samsvar med artikkel 21 nr. 2 og 3 bør det framlegges en midtveisevalueringsrapport for Europaparlamentet og Rådet innen utgangen av 2017, som skal gi politisk veiledning om videreføringen av garantiordningen for studielån.
- 12) Medlemsstatene bør bestrebe seg på å treffe alle hensiktsmessige tiltak for å fjerne rettslige og administrative hindringer for et velfungerende program. Dette omfatter, der det er mulig, administrative spørsmål som gjør det vanskelig å få visum og oppholdstillatelse. I samsvar med rådsdirektiv 2004/114/EF⁽¹⁾ blir medlemsstatene oppfordret til å etablere framgangsmåter som raskt gir adgang til innreise.
- (¹) Rådsdirektiv 2004/114/EF av 13. desember 2004 om vilkår for tredjestatsborgeres adgang til studier, elevutveksling, ulønnet opplæring eller volontørtjeneste (EUT L 375 av 23.12.2004, s. 12).

- 13) I Kommisjonens melding av 20. september 2011 om støtte til vekst og sysselsetting – en strategi for modernisering av systemene for høyere utdanning i Europa, fastsettes det en ramme som EU, medlemsstatene og institusjonene for høyere utdanning kan samarbeide innenfor for å øke antallet uteksaminerte kandidater, bedre kvaliteten på utdanningen og bidra til at høyere utdanning og forskning i størst mulig grad medvirker til at medlemsstatenes økonomier og samfunn kommer styrket ut av den globale økonomiske krisen.
- 14) For bedre å kunne motvirke ungdomsarbeidsløshet i EU bør det legges særlig vekt på tverrnasjonalt samarbeid mellom foretak og utdanningsinstitusjoner innenfor høyere og yrkesrettet utdanning, med sikte på å øke studentenes sysselsettingsevne og utvikle deres entreprenørferdigheter.
- 15) Ved Bologna-erklæringen, som ble undertegnet av utdanningsministrene fra 29 europeiske stater 19. juni 1999, ble det iverksatt en mellomstatlig prosess med sikte på å skape et europeisk område for høyere utdanning, noe som krever vedvarende støtte på unionsplan.
- 16) Den avgjørende rollen som yrkesrettet utdanning og opplæring spiller med hensyn til oppnåelsen av en rekke av målene fastsatt i Europa 2020-strategien, er bredt anerkjent og definert i den fornyede København-prosessen (2011-2020), særlig potensialet for å håndtere den høye arbeidsløsheten i Europa og særlig ungdomsarbeidsløsheten og langvarig arbeidsløshet, gjennom å fremme en kultur for livslang læring, motvirke sosial utstøting og fremme aktivt medborgerskap. Det trengs praksisplasser og læretid av høy kvalitet, herunder i svært små og i små og mellomstore foretak, for å bygge bro over kløften mellom den kunnskapen som er opparbeidet gjennom utdanning og opplæring, og de ferdighetene og den kompetansen som kreves i arbeidslivet, og for å øke unge menneskers sysselsettingsevne.
- 17) Det er nødvendig å styrke intensiteten i og omfanget av det europeiske samarbeidet mellom skoler og mobiliteten blant skolepersonale og elever for å oppfylle de prioriteringene som er fastsatt i strategien for europeisk samarbeid om skoler i det 21. århundre, nemlig å forbedre kvaliteten på skoleutdanningen i EU på områdene kompetanseutvikling, lik tilgang og integrasjon innen skolesystem og institusjoner, og å styrke og støtte læreryrket og skoleledelse. I denne sammenheng bør de strategiske målene om å minske antallet personer som avslutter skolegangen for tidlig, forbedre resultatene i grunnleggende ferdigheter og øke deltakelsen i og kvaliteten på undervisningen av og omsorgen for førskolebarn, prioriteres sammen med mål om å styrke den faglige kompetansen til lærerne og skoleledelsen og gi barn med innvandrerbakgrunn og barn fra sosioøkonomisk vanskeligstilte miljøer bedre muligheter til utdanning.
- 18) I den fornyede strategien for utdanning og opplæring av voksne som er lagt fram i rådsresolusjon av 28. november 2011, er målet å gjøre det mulig for alle voksne å utvikle og forbedre sine ferdigheter og sin kompetanse gjennom hele livet. Det bør legges særlig vekt på å forbedre mulighetene til utdanning og opplæring for det store antallet europeere med lav utdanning, særlig ved å forbedre lese- og skriveferdighetene og tallforståelsen og ved å fremme fleksible utdanningsløp og tiltak for nye sjanser til utdanning.
- 19) Virksomheten til Det europeiske ungdomsforum, de nasjonale informasjonssentrene for akademisk godkjenning (NARIC), Eurydice-, Euroguidance- og EURODESK-nettverkene, de nasjonale støttetjenestene for e-partnerskapene, de nasjonale sentrene innenfor Europass og de nasjonale informasjonskontorene i stater som omfattes av den europeiske naboskapspolitikken, er svært viktig for å nå målene i programmet, særlig fordi de jevnlig sender over til Kommisjonen oppdaterte opplysninger om de ulike virksomhetsområdene sine og sprer programresultatene i EU og i partnerstatene.
- 20) Samarbeidet innenfor programmet med internasjonale organisasjoner på området utdanning, opplæring, ungdom og idrett, særlig med Europarådet, bør styrkes.
- 21) For å medvirke til fremragende undersøkelser av europeisk integrasjon på verdensbasis, og for å kunne møte det stadig økende behovet for kunnskap og dialog i forbindelse med utviklingen av den europeiske integrasjonsprosessen, er det viktig å stimulere til fremragende undervisning, forskning og analyser på dette området ved å gi støtte til institusjoner innen høyere utdanning, organisasjoner som spesialiserer seg på studier av den europeiske integrasjonsprosessen og organisasjoner som arbeider for å nå et mål som er av interesse for Europa, gjennom Jean Monnet-tiltaket.
- 22) Samarbeid innenfor programmet med organisasjoner fra det sivile samfunn på områdene utdanning, opplæring, ungdom og idrett på nasjonalt plan og unionsplan er svært viktig for å skape en allmenn følelse av eierskap til strategier og politikk på området livslang læring, og for å ta hensyn til ideene og synspunktene til berørte parter på alle plan.

- 23) I sin melding av 18. januar 2011 om utvikling av idrettens europeiske dimensjon beskriver Kommisjonen sine ideer til tiltak på unionsplan på området idrett etter at Lisboa-traktaten har trådt i kraft, og legger fram en liste over konkrete tiltak som Kommisjonen og medlemsstatene skal treffe for å styrke idrettens europeiske identitet innenfor tre brede områder: idrettens rolle i samfunnet, de økonomiske aspektene ved idrett og organisering av idretten. Det må også tas hensyn til idrettens tilleggsverdi, herunder lokal idrett, og hva idretten tilfører EUs kulturelle og historiske arv.
- 24) Særlig idrett på grasrotplan og frivillig arbeid innen idretten må vektlegges, ettersom disse faktorene er svært viktige for å fremme sosial integrasjon, like muligheter og helsefremmende fysisk aktivitet.
- 25) Forbedret klarhet i og anerkjennelse av kvalifikasjoner og kompetanse i tillegg til økt aksept av EUs verktøy for klarhet og anerkjennelse, bør medvirke til utviklingen av utdanning og opplæring av høy kvalitet og tilrettelegge for mobilitet både med hensyn til livslang læring og i arbeidsmarkedet i hele Europa, mellom stater og på tvers av sektorer. Lettere tilgang til metoder, praksis og teknologi som brukes i andre stater, vil forbedre sysselsettingsevnen.
- 26) For dette formål anbefales det å utvide bruken av Den enhetlige fellesskapsramme for å skape klarhet i kvalifikasjoner og kompetanse (Europass) fastsatt ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 2241/2004/EF⁽¹⁾, Det europeiske register for kvalitetssikring av høyere utdanning (EQAR) og Den europeiske sammenslutning for kvalitetssikring innen høyere utdanning (ENQA) nedsatt ved europaparlaments- og rådsrekommendasjon 2006/143/EF⁽²⁾, Den europeiske ramme for kvalifikasjoner (EQF) fastsatt i samsvar med europaparlaments- og rådsrekommendasjon av 23. april 2008⁽³⁾, Det europeiske system for studiekvalifikasjoner innen yrkesrettet utdanning og opplæring (ECVET) nedsatt ved europaparlaments- og rådsrekommendasjon av 18. juni 2009⁽⁴⁾, Den europeiske referanseramme for yrkesrettet utdanning og opplæring (EQAVET) nedsatt ved europaparlaments- og rådsrekommendasjon av 18. juni 2009⁽⁵⁾ og Det europeiske system for overføring og opparbeiding av studiekvalifikasjoner (ECTS).
- 27) For å oppnå større gjennomslagskraft i kommunikasjonen med offentligheten og sterkere synergier mellom den kommunikasjonsvirksomhet som iverksettes på Kommisjonens initiativ, bør de midler som i henhold til denne forordning settes av til kommunikasjon, også bidra til spredning av informasjon om EUs politiske prioriteringer, forutsatt at de er forbundet med denne forordnings generelle mål.
- 28) Det er nødvendig å sikre at alle tiltak som gjennomføres innenfor rammen av programmet skaper europeisk tilleggsverdi, og at den utfyller de tiltak som medlemsstatene iverksetter i samsvar med artikkel 167 nr. 4 i TEUV og annen virksomhet, særlig på områdene kultur og media, sysselsetting, forskning og nyskaping, næringsliv og utjevnings-, utviklings- og utvidelsespolitikk samt tiltak, ordninger og strategier på områdene regionpolitikk og forbindelser med tredjestater.
- 29) Programmet er utformet for å ha positiv og bærekraftig virkning på politikk og praksis på områdene utdanning, opplæring, ungdom og idrett. En slik systempåvirkning bør oppnås gjennom programmets ulike tiltak og aktiviteter som har som formål å fremme endring på institusjonelt plan og som eventuelt fører til nyskaping på systemplan. Enkeltprosjekter som det søkes økonomisk støtte til fra programmet, er ikke i seg selv pålagt å ha systempåvirkning. Det er det samlede resultatet av slike prosjekter som bør bidra til at det oppnås systempåvirkning.
- 30) Effektiv resultatstyring, herunder evaluering og overvåking, krever at det utarbeides særskilte, målbare og realistiske resultatindikatorer som kan måles over tid og som avspeiler begrunnelsen for tiltakene.
- 31) Kommisjonen og medlemsstatene bør gjøre best mulig bruk av IKT og ny teknologi for gjøre tilgangen til tiltak innen utdanning, opplæring, ungdom og idrett lettere. Dette kan også omfatte virtuell mobilitet, som kan utfylle, men ikke erstatte, mobilitet innen læring.
-
- ⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 2241/2004/EF av 15. desember 2004 om en enhetlig fellesskapsramme for å skape klarhet i kvalifikasjoner og kompetanse (Europass) (EUT L 390 av 31.12.2004, s. 6).
- ⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsrekommendasjon nr. 2006/143/EF av 15. februar 2006 om ytterlegare europeisk samarbeid om kvalitetssikring innanfor høgare utdanning (EUT L 64 av 24.11.2006, s. 60).
- ⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsrekommendasjon av 23. april 2008 om fastsettning av den europeiske ramme for kvalifikasjoner for livslang læring (EUT C 111 av 6.5. 2008, s. 1.)
- ⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsrekommendasjon av 18. juni 2009 om det europeiske systemet for studiekvalifikasjoner innan yrkesretta utdanning og opplæring (ECVET) (EUT C 155 av 6.5. 2009, s. 11.)
- ⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsrekommendasjon av 18. juni 2009 om fastsettning av den europeiske referanseramme for yrkesretta utdanning og opplæring (EUT C 155 av 8.7. 2009, s. 1.).

- 32) I denne forordning fastsettes det for hele det tidsrom programmet varer, en økonomisk ramme som skal utgjøre det viktigste referansebeløp, slik det er definert i nr. 17 i den tverrinstitusjonelle avtalen mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin, samarbeid om budsjettspørsmål og god økonomistyring⁽¹⁾, som Europaparlamentet og Rådet legger til grunn i den årlige budsjettbehandlingen.
- 33) For å sikre kontinuitet i den økonomiske støtten som gjennom programmet ytes til drift av organer, bør Kommisjonen i løpet av den innledende fasen av programmet kunne betrakte kostnader direkte forbundet med gjennomføring av de støttede tiltakene, som støtteberettigede, selv om kostnadene påløp før søknad om støtte ble inngitt.
- 34) Det bør fastsettes resultatkriterier som skal ligge til grunn for fordelingen av budsjettmidler mellom medlemsstatene til de tiltak som forvaltes av nasjonale kontorer.
- 35) De stater som søker tiltrødelse til EU og de medlemsstatene i Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) som utgjør en del av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS) kan delta i unionsprogrammene på grunnlag av rammeavtaler, beslutninger i assosieringsrådene og lignende avtaler.
- 36) Det sveitsiske edsforbund kan delta i unionsprogrammene i henhold til en avtale som skal undertegnes mellom EU og denne staten.
- 37) Enkelt personer fra et oversjøisk land eller territorium (OCT-land) og vedkommende offentlige og/eller private organer og institusjoner fra et OCT-land kan delta i programmene i samsvar med rådsbeslutning 2001/822/EF⁽²⁾. Ved gjennomføring av programmene bør det tas hensyn til de begrensninger som følger av avstanden til de mest fjerntliggende regionene i EU og de oversjøiske landene og territoriene.
- 38) I sin felles melding av 25. mai 2011 om en ny tilnærming til et naboskap i endring beskriver Kommisjonen og EUs høyrepresentant for utenrikssaker og sikkerhetspolitikk blant annet målet om å legge ytterligere til rette for at nabo-kapsstater skal kunne delta i EUs tiltak for mobilitet og kapasitetsbygging innen høyere utdanning og å åpne opp videreutdanningsprogrammet for nabo-kapsstatene.
- 39) Gjennom hele utgiftssyklusen bør EUs økonomiske interesser ivaretas gjennom forholdsmessige tiltak, herunder ved å forebygge, påvise og etterforske uregelmessigheter, kreve tilbake midler som er tapt, betalt på feil grunnlag eller brukt på en feilaktig måte og, der det er hensiktsmessig, ilegge sanksjoner. Samtidig som det er et økende behov for finansiering av EUs eksterne støtte, legger EUs økonomiske og budsjettmessige stilling begrensninger på de midler som er tilgjengelige for slik støtte. Kommisjonen bør derfor tilstrebe en mest mulig effektiv og bærekraftig anvendelse av tilgjengelige midler, særlig gjennom bruk av finansielle instrumenter med vektstangvirkning.
- 40) For å forbedre tilgangen til programmet bør tilskudd som gis i mobilitetsstøtte til enkeltpersoner justeres etter kostnadene til livsopphold i vertsstaten. I samsvar med nasjonal lovgivning bør medlemsstatene også oppmuntres til å unnta slike kostnader fra skatter og sosiale avgifter. Samme unntak bør gjelde for offentlige eller private organer som yter slik økonomisk støtte til de berørte personer.
- 41) I henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽³⁾ kan frivillig arbeid anerkjennes som medfinansiering i form av naturalytelse.
- 42) I sin melding av 29. juni 2011 om et budsjett for Europa 2020 understreket Kommisjonen sitt engasjement for å forenkle EUs finansiering. Opprettelsen av et samlet program for utdanning, opplæring, ungdom og idrett bør føre til betydelig forenkling, rasjonalisering og synergier i forvaltningen av programmet. Gjennomføringen av programmet bør forenkles ytterligere ved at tilskuddene gis i form av engangsbeløp, enhetskostnadsbaserte tilskudd eller faste tilskudd, og ved at de formelle og administrative kravene til tilskuddsmottakerne og medlemsstatene reduseres.
- 43) En forbedring av gjennomføringen og kvaliteten på støtten bør være rettesnor for å oppnå programmets mål samtidig som det sikres at de økonomiske midlene anvendes på best mulig måte.
- 44) Det er viktig å sikre forsvarlig økonomisk styring av programmet og at det gjennomføres på en mest mulig effektiv og brukervennlig måte, og samtidig sikre rettsikkerhet og tilgang til programmet for alle deltakere.
- 45) For å sikre rask reaksjon på endrede behov i hele programperioden bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV med hensyn til bestemmelser som gjelder ytterligere tiltak som forvaltes av nasjonale kontorer. Det er av særlig

⁽¹⁾ EUT C 373 av 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rådsbeslutning 2001/822/EF av 27. november 2001 om assosieringen av de oversjøiske land og territorier med Det europeiske fellesskap («assosieringsbeslutningen») (EFT L 314 av 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske unions alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

betydning at Kommisjonen gjennomfører relevante konsultasjoner under det forberedende arbeidet, herunder på sakkyndignivå. Ved forberedelser og utarbeiding av delegerte rettsakter skal Kommisjonen sikre samtidig, aktuell og hensiktsmessig overføring av relevante dokumenter til Europaparlamentet og Rådet.

46) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten skal utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.

47) Programmet bør omfatte tre ulike områder, og den komité som nedsettes i henhold til denne forordning bør behandle både horisontale og sektorspesifikke spørsmål. Det er medlemsstatene som skal sikre at de sender relevante representanter til å delta på møtene i komiteen ut fra de saker som står på dagsordenen, og det er komiteens leder som skal sikre at det går klart fram av møtets dagsorden hvilken sektor eller hvilke sektorer som berøres, og hvilke spørsmål for hver sektor som skal drøftes på hvert møte. Når det er relevant og i samsvar med komiteens forretningsorden bør det gis anledning til å invitere eksterne eksperter på ad hoc-basis til å delta på komiteens møter som observatører, herunder representanter for partene i arbeidslivet.

48) Det bør sikres at programmet blir avsluttet på korrekt måte, særlig med hensyn til videreføringen av flerårige ordninger knyttet til forvaltningen av programmet, f.eks. finansiering av teknisk og administrativ støtte. Fra og med 1. januar 2014 bør den tekniske og administrative støtten om nødvendig sikre forvaltningen av tiltak i tidligere programmer som ved utgangen av 2013 ennå ikke er avsluttet.

49) Ettersom målet for denne forordning, som er å opprette programmet, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan EU treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel, går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

50) Beslutning nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF og nr. 1298/2008/EF bør derfor oppheves.

51) For å sikre kontinuitet i den støtte som ytes i henhold til programmet skal denne forordning få anvendelse fra 1. januar 2014. Denne forordning trer i kraft så snart som mulig etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Programmets virkeområde

1. Ved denne forordning opprettes et program for EUs tiltak på områdene utdanning, opplæring, ungdom og idrett kalt «Erasmus+» («programmet»).

2. Programmet skal gjennomføres i tidsrommet 1. januar 2014–31. desember 2020.

3. Programmet skal omfatte følgende områder samtidig som oppbygningen og de særskilte behovene i de ulike sektorene i medlemsstatene respekteres:

a) Utdanning og opplæring på alle nivåer i et livslang læringsperspektiv, herunder skoleutdanning (Comenius), høyere utdanning (Erasmus), internasjonal høyere utdanning (Erasmus Mundus), yrkesrettet utdanning og opplæring (Leonardo da Vinci) og voksenopplæring (Grundtvig).

b) Ungdom (Aktiv ungdom), særlig i forbindelse med ikke-formell og uformell læring.

c) Idrett, særlig idrett på grasrotplan.

4. Programmet omfatter en internasjonal dimensjon med sikte på å understøtte EUs eksterne tiltak, herunder dens utviklingsmål, gjennom samarbeid mellom EU og partnerstater.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

1) «livslang læring» all allmennutdanning, yrkesrettet utdanning og opplæring, ikke-formell læring og uformell læring som en person deltar i gjennom livet, og som fører til bedre kunnskap, ferdigheter og kompetanse eller økt deltaking i samfunnslivet både i et personlig, samfunnsmessig, kulturelt, sosialt og/eller yrkesmessig perspektiv, herunder tilbud om rådgivnings- og veiledningstjenester.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 2) «ikke-formell læring» læring som skjer gjennom planlagt virksomhet (i form av læremål og tid avsatt til læring) der en form for støtte til læring er til stede (f.eks. et elev-lærer-forhold), men som ikke er en del av det formelle utdannings- og opplæringssystemet,
- 3) «uformell læring» læring som følger av daglig virksomhet knyttet til arbeid, familie eller fritid som ikke er organisert eller strukturert med hensyn til mål, tid avsatt til læring eller støtte til læring; læringen kan være utilsiktet fra elevens synspunkt,
- 4) «strukturert dialog» dialog med unge mennesker og ungdomsorganisasjoner som tjener som et forum for fortløpende felles refleksjon over prioriteringer, gjennomføring og oppfølging av det europeiske samarbeidet på ungdomsområdet,
- 5) «tverrnasjonal», med mindre annet er angitt, alle tiltak som omfatter minst to programstater som nevnt i artikkel 24 nr. 1,
- 6) «internasjonal» alle tiltak som omfatter minst en programstat og minst en tredjestat («partnerstat»),
- 7) «læringsmobilitet» fysisk flytting til en annen stat enn bostedsstaten for å gjennomføre studier, opplæring eller ikke-formell eller uformell læring i form av praksisopphold, læretid, utvekslingsopphold for unge, frivillig arbeid eller for å undervise eller delta i yrkesutviklingsvirksomhet, og kan omfatte forberedende virksomhet som opplæring i vertsstatens språk i tillegg til virksomhet knyttet til utsending, vertskap og oppfølging,
- 8) «samarbeid med sikte på nyskaping og utveksling av god praksis» tverrnasjonale og internasjonale samarbeidsprosjekter der organisasjoner innen utdanning og opplæring og/eller ungdomsorganisasjoner deltar, og som kan omfatte andre organisasjoner,
- 9) «støtte til politisk reform» enhver type virksomhet som har til hensikt å støtte og tilrettelegge for modernisering av utdannings- og opplæringsystemer, og yte støtte til utvikling av europeisk ungdomspolitikken gjennom den politiske samarbeidsprosessen medlemsstatene imellom, særlig den åpne metode for samordning og strukturert dialog med unge,
- 10) «virtuell mobilitet» et sett av tiltak med støtte i informasjons- og kommunikasjonsteknologi, herunder e-læring, som er organisert på institusjonsnivå og som virkeliggjør eller fremmer tverrnasjonalt og/eller internasjonalt samarbeid innen undervisning og/eller læring,
- 11) «personale» personer som på yrkesmessig eller frivillig grunnlag deltar i utdanning, opplæring eller ikke-formell opplæring av unge, blant annet professorer, lærere, skoleledere, ungdomsarbeidere og administrativt personale,
- 12) «ungdomsarbeider» en person som på yrkesmessig eller frivillig grunnlag arbeider med ikke-formell læring, og som støtter unge i deres personlige sosialpedagogiske og yrkesrettede utvikling,
- 13) «unge» personer i alderen 13 – 30 år,
- 14) «institusjon for høyere utdanning»
 - a) alle typer institusjoner for høyere utdanning som i samsvar med nasjonal lovgivning eller praksis tilbyr godkjente grader eller andre godkjente kvalifikasjoner på høyere nivå, uten hensyn til hva slike institusjoner kalles i medlemsstatene,
 - b) alle institusjoner som i samsvar med nasjonal lovgivning eller praksis tilbyr yrkesrettet utdanning eller opplæring på høyere nivå,
- 15) «felles grader» et integrert studieprogram som tilbys av minst to institusjoner for høyere utdanning og som resulterer i ett eksamensbevis utstedt og undertegnet av alle deltakende institusjoner i fellesskap, og som er offisielt godkjent i den stat der de deltakende institusjonene ligger,
- 16) «dobbel grad/flerdobbel grad» et studieprogram som tilbys av minst to (dobbel grad) eller flere (flerdobbel grad) institusjoner for høyere utdanning, og som resulterer i at studenten etter fullført studieprogram mottar et særskilt eksamensbevis fra hver av de deltakende institusjonene,
- 17) «ungdomsaktivitet» en aktivitet utenom skolen (f.eks. utveksling for ungdom, frivillig arbeid og opplæring for ungdom) som unge utfører enten alene eller i en gruppe, særlig i regi av ungdomsorganisasjoner, og som kjennetegnes av en ikke-formell læringsstrategi,
- 18) «partnerskap» en avtale mellom en gruppe institusjoner og/eller organisasjoner i ulike programstater om å utføre felleseuropeisk virksomhet på områdene utdanning, opplæring, ungdom og idrett eller å opprette et formelt eller uformelt nettverk innen et relevant område som felles læringsprosjekter for elever og deres lærere i form av utveksling av klasser eller langsiktige mobilitetsperioder for enkeltpersoner, intensive programmer innen høyere utdanning og samarbeid mellom regionale og lokale myndigheter for å fremme samarbeid mellom regioner og på tvers av landegrenser. Partnerskapet kan utvides til å omfatte institusjoner og/eller organisasjoner fra partnerstater med sikte på å styrke kvaliteten på partnerskapet,

- 19) «nøkkelkompetanse» de grunnleggende kunnskaper, ferdigheter og holdninger som alle personer trenger for egen utfoldelse og utvikling, aktivt medborgerskap, sosial integrasjon og sysselsetting som definert i europaparlaments- og rådsrekommendasjon 2006/926/EF⁽¹⁾,
- 20) «den åpne metode for samordning» en mellomstatlig metode som danner rammen for samarbeidet mellom medlemsstatene, som bidrar til at deres nasjonale politikk kan rettes mot visse felles mål. Innenfor rammen av programmets anvendes den åpne metode for samordning på områdene utdanning, opplæring og ungdomsarbeid,
- 21) «EUs verktøy for klarhet og anerkjennelse» virkemidler som skal bidra til at berørte parter kan forstå, vurdere og eventuelt anerkjenne læringsutbytte og kvalifikasjoner fra hele EU,
- 22) «naboskapsstater» de stater og territorier som omfattes av den europeiske naboskapspolitikken,
- 23) «parallell karriere» en kombinasjon av idrettstrening på høyt nivå og allmenn utdanning eller arbeid,
- 24) «masseidrett» organisert idrett som utøves på lokalt plan av amatøriddretsutøvere samt idrett for alle.

Artikkel 3

Europeisk tilleggsverdi

1. Programmet skal bare støtte de tiltak og virksomheter som utgjør en mulig europeisk tilleggsverdi og som bidrar til at de generelle målene nevnt i artikkel 4 nås.
2. Programmets tiltak og virksomheter skal først og fremst sikre europeisk tilleggsverdi gjennom sin
 - a) tverrnasjonale karakter, særlig med hensyn til mobilitet og samarbeid med sikte på å oppnå en bærekraftig systempåvirkning,
 - b) komplementaritet og synergier med andre programmer og annen politikk på nasjonalt og internasjonalt plan og unionsplan,
 - c) bidrag til effektiv bruk av EUs verktøy for klarhet og anerkjennelse.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsrekommendasjon nr. 2006/962/EF av 18. desember 2006 om nøkkelkompetanseområde innenfor livslang læring (EUT L 394 av 30.12.2006, s. 10).

Artikkel 4

Generelle mål for programmet

Programmet skal bidra til at følgende blir oppnådd:

- a) målene i Europa 2020-strategien, herunder de overordnede utdanningsmålene,
- b) målene i den strategiske rammen for europeisk samarbeid innen utdanning og opplæring («ET 2020»), herunder de tilsvarende referansemålene,
- c) bærekraftig utvikling i partnerstatene på området høyere utdanning,
- d) de overordnede målene i den fornyede rammen for europeisk samarbeid på ungdomsområdet (2010–2018),
- e) målet om å utvikle den europeiske dimensjonen innen idrett, særlig masseidrett, i tråd med EUs arbeidsplan for idrett, og
- f) å fremme europeiske verdier i samsvar med artikkel 2 i traktaten om Den europeiske union.

KAPITTEL II

Utdanning og opplæring

Artikkel 5

Særskilte mål

1. I tråd med programmets generelle mål som fastsatt i artikkel 4, særlig målene i ET 2020, og til støtte for en bærekraftig utvikling i partnerstatene på området høyere utdanning, skal programmet søke å oppfylle følgende særskilte mål:
 - a) å forbedre nivået på nøkkelkompetanse og -ferdigheter, idet det tas særskilt hensyn til deres betydning for arbeidsmarkedet og deres bidrag til et solidarisk samfunn, særlig gjennom bedre muligheter for læringsmobilitet og gjennom styrket samarbeid mellom utdannings- og opplæringssektoren og arbeidslivet.
 - b) å fremme kvalitetsforbedringer, fremragende innovasjon og internasjonalisering i utdannings- og opplæringsinstitusjoner, særlig gjennom økt tverrnasjonalt samarbeid mellom utdannings- og opplæringstilbydere og andre berørte parter,
 - c) å fremme utviklingen av og øke kunnskapen om et europeisk område for livslang læring, utformet for å utfylle politiske reformer på nasjonalt plan og støtte moderniseringen av utdannings- og opplæringsystemene, særlig gjennom utvidet politisk samarbeid, bedre anvendelse av EUs verktøy for klarhet og anerkjennelse og spredning av god praksis,

d) å styrke den internasjonale dimensjonen ved utdanning og opplæring, særlig gjennom samarbeid mellom EU og partnerstatenes institusjoner for yrkesrettet utdanning og opplæring og høyere utdanning, ved å gjøre europeisk institusjoner for høyere utdanning mer attraktive og støtte EUs eksterne tiltak, herunder dets utviklingsmål, ved å fremme mobilitet og samarbeid mellom EUs og partnerstatenes institusjoner for høyere utdanning, og målrettet kapasitetsbygging i partnerstatene,

e) å forbedre språkundervisningen og språklæringen og fremme bredt språklig mangfold og tverrkulturell bevissthet i EU,

f) å fremme høy kvalitet på undervisning om og forskning på europeisk integrasjon gjennom Jean Monnet-tiltakene på verdensplan, som nevnt i artikkel 10.

2. Med henblikk på evaluering av programmet fastsettes det i vedlegg I målbare og relevante indikatorer for de mål som er nevnt i nr. 1.

Artikkel 6

Programtiltak

1. Programmets mål på området utdanning og opplæring skal nås gjennom følgende tiltakstyper:

- a) læringsmobilitet for enkeltpersoner,
- b) samarbeid med sikte på nyskaping og utveksling av god praksis og
- c) støtte til politisk reform.

2. De særskilte Jean Monnet-tiltakene er beskrevet i artikkel 10.

Artikkel 7

Læringsmobilitet for enkeltpersoner

1. Læringsmobilitet for enkeltpersoner skal støtte følgende tiltak i programstatene nevnt i artikkel 24 nr. 1:

a) mobilitet for studenter på alle nivåer av høyere utdanning og for studenter, lærlinger og elever i yrkesrettet utdanning og opplæring. Denne mobiliteten kan ta form av studier ved en partnerinstitusjon, praksisopphold eller gjennom arbeidslivserfaring fra utlandet som lærling, assistent eller praktikant. Mobilitet for studenter på mastergradsnivå kan støttes gjennom garantiordningen for studielån nevnt i artikkel 20,

b) mobilitet for personale fra de programstatene som er nevnt i artikkel 24 nr. 1. Denne mobiliteten kan ta form av

undervisning eller assistentstillinger eller deltaking i faglig utviklingsvirksomhet i utlandet.

2. Dette tiltaket skal også støtte internasjonal mobilitet for studenter og personale til og fra partnerstater i forbindelse med høyere utdanning, herunder mobilitet organisert på grunnlag av felles, doble eller flere grader av høy kvalitet eller felles forslagsinnbydelser.

Artikkel 8

Samarbeid med sikte på nyskaping og utveksling av god praksis

1. Samarbeid med sikte på nyskaping og utveksling av god praksis skal støtte

a) strategiske partnerskap mellom organisasjoner og/eller institusjoner innen utdanning og opplæring eller andre relevante sektorer med sikte på å utarbeide og gjennomføre felles tiltak og fremme samlæring og utveksling av erfaringer,

b) partnerskap mellom arbeidslivet og utdannings- og opplæringsinstitusjoner i form av

— kunnskapsallianser, særlig mellom institusjoner for høyere utdanning og arbeidslivet med sikte på å fremme kreativitet, nyskaping, arbeidsbasert læring og entreprenørskap ved å tilby relevante læringsmuligheter, herunder utarbeiding av nye undervisningsplaner og pedagogiske metoder,

— sektorspesifikke kunnskapsallianser mellom tilbydere av utdanning og opplæring og arbeidslivet med sikte på å styrke sysselsettingsevnen, bidra til opprettelsen av nye undervisningsplaner for bestemte sektorer eller felles for flere sektorer, utarbeide nyskappende undervisningsmetoder for yrkesrettet undervisning og opplæring og anvende EUs verktøy for klarhet og anerkjennelse i praksis,

c) IT-plattformer som omfatter alle sektorer innen utdanning og opplæring, herunder særlig eTwinning, og muliggjør samlæring, virtuell mobilitet og utveksling av god praksis og gir tilgang til deltakere fra naboskapsstater.

2. Tiltaket skal også støtte utvikling, kapasitetsbygging, regional integrasjon, kunnskapsutveksling og moderniseringsprosesser gjennom internasjonale partnerskap mellom institusjoner for høyere utdanning i EU og partnerstatene, særlig med hensyn til samlæring og felles utdanningsprosjekter og ved å fremme regionalt samarbeid, særlig med naboskapsstatene og nasjonale informasjonskontorer.

*Artikkel 9***Støtte til politisk reform**

1. Støtte til politisk reform skal omfatte de tiltak som blir iverksatt på unionsplan og som gjelder

- a) gjennomføring av EUs politiske dagsorden for utdanning og opplæring innenfor rammen av den åpne metode for samordning og Bologna- og København-prosessene,
- b) innføring av EUs verktøy for klarhet og anerkjennelse i programstatene, særlig EUs enhetlige ramme for å skape klarhet i kvalifikasjoner og kompetanse (Europass), Den europeiske rammen for kvalifikasjoner (EQF), Det europeiske system for overføring og opparbeiding av studiekvalifikasjoner (ECTS), Det europeiske system for studiekvalifikasjoner innen yrkesrettet utdanning og opplæring (ECVET), Den europeiske referanseramme for yrkesrettet utdanning og opplæring (EQAVET), Det europeiske register for kvalitetssikring av høyere utdanning (EQAR) og Den europeiske sammenslutning for kvalitets-sikring innen høyere utdanning (ENQA), samt å yte støtte til unionsdekkende nettverk og europeiske ikke-statlige organisasjoner (NGO-er) som driver virksomhet på utdannings- og opplæringsområdet,
- c) politisk dialog med relevante europeiske interessegrupper på utdannings- og opplæringsområdet,
- d) NARIC-, Eurydice- og Euroguidance-nettverkene og de nasjonale Europass-sentrene.

2. Dette tiltaket skal også støtte politisk dialog med partnerstater og internasjonale organisasjoner.

*Artikkel 10***Jean Monnet-tiltak**

Jean Monnet-tiltakene skal ha som mål å

- a) fremme undervisning om og forskning på europeisk integrasjon i hele verden blant akademikere, studenter og borgere, særlig gjennom opprettingen av undervisningsstillinger innenfor Jean Monnet-programmet og andre akademisk virksomhet, og ved å yte støtte til andre kunnskapsbyggende tiltak i institusjoner for høyere utdanning,
- b) støtte virksomheten til akademiske institusjoner eller organisasjoner som utfører europeiske integrasjonsundersøkelser og støtte et Jean Monnet-kvalitetsmerke,
- c) støtte følgende institusjoners arbeid med å oppfylle mål av interesse for Europa
 - i) Det europeiske universitetsinstitutt, Firenze,
 - ii) College of Europe (avdelingene i Brugge og Natolin),

iii) Det europeiske institutt for offentlig administrasjon (EIPA), Maastricht,

iv) Akademi for europarett, Trier,

v) Det europeiske kontor for utvikling innen spesialpedagogikk, Odense,

vi) Det internasjonale senter for europeisk opplæring (CIFE), Nice.

d) fremme politisk debatt og ordskifte mellom academia og beslutningstakere om politiske prioriteringer på unionsplan.

*KAPITTEL III**Ungdom**Artikkel 11***Særskilte mål**

1. I tråd med programmets generelle mål som fastsatt i artikkel 4, særlig målene i den fornyede rammen for europeisk samarbeid på ungdomsområdet (2010–2018), skal programmet søke å oppfylle følgende særskilte mål:

- a) forbedre nivået på nøkkelkompetanse og -ferdigheter blant unge, også blant vanskeligstilte unge, og å fremme deltaking i det demokratisk liv i Europa og i arbeidsmarkedet, aktivt medborgerskap, tverrkulturell dialog, sosial integrasjon og solidaritet, særlig gjennom bedre muligheter for læringsmobilitet for unge, personer som er aktive i ungdomsarbeid eller ungdomsorganisasjoner og ungdomsledere, og gjennom å styrke forbindelsene mellom ungdomsområdet og arbeidsmarkedet,
- b) fremme kvalitetsforbedringer i ungdomsarbeidet, særlig gjennom økt samarbeid mellom organisasjoner på ungdomsområdet og/eller andre berørte parter,
- c) utfylle politiske reformer på lokalt, regionalt og nasjonalt plan og støtte utviklingen av en kunnskaps- og faktabasert ungdomspolitik og anerkjennelsen av ikke-formell læring, særlig gjennom utvidet politisk samarbeid, bedre bruk av EUs verktøy for klarhet og anerkjennelse og spredning av god praksis,
- d) styrke ungdomsaktivitetenes internasjonale dimensjon og ungdomsarbeideres og ungdomsorganisasjoners rolle som støttestrukturer for unge mennesker i komplementaritet med EUs eksterne tiltak, særlig ved å fremme mobilitet og samarbeid mellom EU, berørte parter i partnerstatene og internasjonale organisasjoner, og gjennom målrettet kapasitetsbygging i partnerstatene.

2. Med henblikk på evaluering av programmet fastsettes det i vedlegg I målbare og relevante indikatorer for de mål som er nevnt i nr. 1.

Artikkel 12

Programtiltak

Programmets mål skal nås gjennom følgende tiltakstyper:

- a) læringsmobilitet for enkeltpersoner,
- b) samarbeid med sikte på nyskaping og utveksling av god praksis,
- c) støtte til politisk reform.

Artikkel 13

Læringsmobilitet for enkeltpersoner

1. Læringsmobilitet for enkeltpersoner skal støtte:
 - a) unge menneskers mobilitet mellom programstatene med sikte på ikke-formell og uformell læring. Denne mobiliteten kan ta form av ungdomsutveksling og volontørvirksomhet innenfor rammen av Europeisk volontørtjeneste samt nyskappende tiltak som bygger på eksisterende bestemmelser om mobilitet,
 - b) mobilitet for personer som er aktive i ungdomsarbeid eller ungdomsorganisasjoner og ungdomsledere. Denne mobiliteten kan ta form av opplæring og nettverksbygging,
2. Dette tiltaket skal også støtte mobilitet blant unge, personer som er aktive i ungdomsarbeid eller ungdomsorganisasjoner og ungdomsledere til og fra partnerstatene, særlig naboskapsstater.

Artikkel 14

Samarbeid med sikte på nyskaping og utveksling av god praksis

1. Samarbeid med sikte på nyskaping og utveksling av god praksis skal støtte:
 - a) strategiske partnerskap med sikte på å utarbeide og gjennomføre felles tiltak, herunder tiltak for ungdom og prosjekter som skal fremme aktivt medborgerskap, sosial innovasjon, deltaking i det demokratiske liv og entreprenørskap, gjennom samlæring og utveksling av erfaringer,

- b) IT-plattformer som muliggjør samlæring, kunnskapsbasert ungdomsarbeid, virtuell mobilitet og utveksling av god praksis.

2. Dette tiltaket skal også støtte utvikling, kapasitetsbygging og kunnskapsutveksling gjennom partnerskap mellom organisasjoner i programstatene og partnerstater, særlig gjennom samlæring.

Artikkel 15

Støtte til politisk reform

1. Støtte til politisk reform skal omfatte tiltak knyttet til
 - a) gjennomføring av EUs politiske dagsorden på ungdomsområdet gjennom den åpne metode for samordning,
 - b) innføring av EUs verktøy for klarhet og anerkjennelse i programstatene, særlig ungdomspass, og støtte til unionsdekkende nettverk og europeiske ikke-statlige ungdomsorganisasjoner,
 - c) politisk dialog med berørte parter i Europa og strukturert dialog med unge,
 - d) Det europeiske ungdomsforum, ressurscenter for utvikling av ungdomsarbeid og Eurodesk-nettverket.
2. Dette tiltaket skal også støtte politisk dialog med partnerstater og internasjonale organisasjoner.

KAPITTEL IV

Idrett

Artikkel 16

Særskilte mål

1. I tråd med programmets generelle mål som fastsatt i artikkel 4, og med EUs arbeidsplan for idrett, skal programmet særlig fokusere på masseidrett og søke å nå følgende særskilte mål:
 - a) håndtere trusler mot idrettens integritet som går over landegrensene, for eksempel doping, kampfiksing og vold, og alle typer intoleranse og forskjellsbehandling,
 - b) fremme og støtte god styring i idretten og parallelle karrierer for idrettsutøvere,
 - c) fremme frivillig arbeid innen idretten samt sosial integrasjon, like muligheter og bevissthet om viktigheten av helsefremmende fysisk aktivitet gjennom økt deltaking i og lik tilgang til idrett for alle.

2. Med henblikk på evaluering av programmet fastsettes det i vedlegg I målbare og relevante indikatorer for de mål som er nevnt i nr. 1.

Artikkel 17

Virksomhet

1. Samarbeidsmålene skal nås gjennom følgende tverrnasjonale virksomhet som særlig skal fokusere på masseidrett:

- a) støtte til samarbeidspartnerskap,
- b) støtte til ideelle europeiske idrettsarrangementer som omfatter flere programstater og som bidrar til at målene fastsatt i artikkel 16 nr. 1 bokstav c) nås,
- c) støtte til å styrke dokumentasjonsgrunnlaget for utarbeiding av politikk,
- d) dialog med relevante berørte parter i Europa.

2. Til virksomheten nevnt i nr. 1 kan det søkes å skaffe tilleggsfinansiering fra tredjemenn, for eksempel private foretak.

KAPITTEL V

Økonomiske bestemmelser

Artikkel 18

Budsjett

1. Den finansielle rammen for gjennomføring av programmet fra 1. januar 2014 er fastsatt til 14774524000 EUR i løpende priser.

De årlige bevilgningene skal godkjennes av Europaparlamentet og Rådet innenfor rammen av den flerårige finansielle rammen.

2. Beløpet nevnt i nr. 1 skal fordeles på programtiltakene som følger, med en fleksibilitetsmargin på høyst 5 % av hvert av de tildelte beløpene:

- a) 77,5 % til utdanning og opplæring, hvorav følgende minstetildelinger skal avsettes:
 - i) 43 % til høyere utdanning, dvs. 33,3 % av det samlede budsjettet,
 - ii) 22 % til yrkesrettet utdanning og opplæring, dvs. 17 % av det samlede budsjettet,
 - iii) 15 % til skoleutdanning, dvs. 11,6 % av det samlede budsjettet,

iv) 5 % til voksenopplæring, dvs. 3,9 % av det samlede budsjettet,

b) 10 % til ungdomsområdet,

c) 3,5 % til garantiordningen for studielån,

d) 1,9 % til Jean Monnet,

e) 1,8 % til idrett, hvorav høyst 10 % skal gå til den virksomhet som er nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav b),

f) 3,4 % som driftstilskudd til nasjonale kontorer, og

g) 1,9 % til dekning av administrasjonsutgifter.

3. Av de tildelinger som er nevnt i nr. 2 bokstav a) og b) skal minst 63 % avsettes til læringsmobilitet for enkeltpersoner, minst 28 % til samarbeid med sikte på nyskaping og utveksling av god praksis og 4,2 % til støtte til politisk reform.

4. I tillegg til den finansielle rammen nevnt i nr. 1, og for å fremme den internasjonale dimensjonen i høyere utdanning, tildeles ytterligere støtte som fastsatt i de ulike eksterne ordningene (ordningen for utviklingssamarbeid (DCI), ordningen for europeisk naboskap (ENI), partnerskapsordningen for samarbeid med tredjestater (PI) og ordningen for hjelp før tiltredelse (IPA)) til tiltak som gjelder mobilitet til eller fra partnerstater, og til samarbeid og politisk dialog med myndigheter, institusjoner og organisasjoner i disse statene. Denne forordning skal få anvendelse på bruken av disse midler samtidig med at det sikres samsvar med de forordninger som regulerer disse eksterne ordningene og som, når det gjelder DCI, også oppfyller kriteriene for tildeling av offisiell utviklingsbistand som fastsatt av Komiteen for utviklingsbistand i Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling.

Midlene stilles til rådighet gjennom flerårige tildelinger som dekker henholdsvis de første fire årene og de gjenstående tre årene. Fordelingen av disse midlene skal fastsettes i den flerårige veiledende programplanen for de eksterne ordningene nevnt i første ledd, i tråd med de behov og prioriteringer som er fastsatt for de berørte statene. Samarbeidet med partnerstatene kan eventuelt gjennomføres ved hjelp av tilleggsbevilgninger som partnerstatene skal stille til rådighet i samsvar med framgangsmåter som skal avtales med disse statene.

Tiltaket for mobilitet for studenter og personale mellom programstatene og partnerstatene som finansieres gjennom tildelinger fra DCI, skal innrettes mot områder som er relevante for inkluderende og bærekraftig utvikling i utviklingslandene.

5. Den finansielle rammen for programmet kan også omfatte utgifter som er knyttet til forberedelse, overvåking, kontroll, revisjon og vurdering som er nødvendig for forvaltning av programmet og for at programmålene skal nås, særlig til undersøkelser, ekspertmøter og informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet, herunder spredning av informasjon om EUs politiske prioriteringer, forutsatt at de er forbundet med de generelle målene i denne forordning, IT-utgifter knyttet til behandling og utveksling av informasjon, og eventuelle andre utgifter til teknisk og administrativ støtte som Kommisjonen har i forbindelse med forvaltning av programmet.

6. Den finansielle rammen kan også omfatte utgifter til faglig og administrativ bistand som er nødvendig for å sikre overgangen mellom programmet og de tiltakene som er vedtatt i henhold til beslutning nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF og nr. 1298/2008/EF. Bevilgninger kan om nødvendig føres opp i budsjettet etter 2020 for å dekke lignende utgifter, for det formål å gjøre det mulig å forvalte tiltak og virksomhet som ennå ikke er avsluttet 31. desember 2020.

7. Midlene til læringsmobilitet for enkeltpersoner nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og artikkel 12 bokstav a), som forvaltes av et nasjonalt kontor eller nasjonale kontorer («nasjonalt kontor») skal fordeles på grunnlag av folkekemenge og levekostnader i medlemsstaten, avstanden mellom medlemsstatenes hovedsteder og resultater. Resultatparameteren skal tilsvare 25 % av de samlede midlene i samsvar med kriteriene nevnt i nr. 8 og 9. Når det gjelder de strategiske partnerskapene nevnt i artikkel 8 nr.1 bokstav a) og artikkel 14 nr. 1 bokstav a) som skal velges ut og forvaltes av et nasjonalt kontor, skal midlene fordeles på grunnlag av kriterier som Kommisjonen skal fastsette i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 36 nr. 3. Disse formlene skal så langt det er mulig være nøytrale med hensyn til medlemsstatenes ulike utdannings- og opplæringssystemer, skal unngå betydelige reduksjoner av det årlige budsjettet som medlemsstatene tildeles fra et år til det neste, og skal begrense uforholdsmessige store ubalanser i de tildelte midlene mest mulig.

8. Midler skal fordeles på grunnlag av resultater for å fremme effektiv bruk av midlene. Kriteriene for måling av resultater skal være utformet på grunnlag av de nyeste tilgjengelige opplysninger og skal særlig fokusere på

- a) det årlige resultatnivå, og
- b) det årlige betalingsnivå.

9. Tildelingen av midler for 2014 skal gjøres på grunnlag av de nyeste tilgjengelige opplysninger om gjennomførte tiltak og budsjettutnyttelse i programmene Livslang læring, Aktiv ungdom og Erasmus Mundus til og med 31. desember 2013

10. Programmet kan yte støtte gjennom særskilte nyskapende finansieringsmodeller, særlig dem som er fastsatt i artikkel 20.

Artikkel 19

Særskilte finansieringsmodeller

1. Kommisjonen skal gjennomføre EUs økonomiske støtte i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Kommisjonen i samarbeid med partnerstatene eller organisasjoner og organer i partnerstatene kan sende ut felles forslagsinnbydelsler for å finansiere prosjekter på grunnlag av tilsvarende midler. Prosjekter kan vurderes og velges ut etter framgangsmåter for felles vurdering og utvelgelse som skal avtales med de organer som bidrar med finansieringen, i samsvar med prinsippene fastsatt i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Offentlige organer samt skoler, institusjoner for høyere utdanning og organisasjoner på områdene utdanning, opplæring, ungdom og idrett som i løpet av de siste to årene har mottatt mer enn 50 % av sine årlige inntekter fra offentlige kilder, skal anses for å ha nødvendig økonomisk, faglig og administrativ kapasitet til til å gjennomføre programvirksomhet. De skal ikke pålegges å dokumentere denne kapasiteten ytterligere.

4. Som unntak for artikkel 130 nr. 2 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og i behørig begrunnede tilfeller, skal Kommisjonen kunne vurdere kostnader som er direkte knyttet til gjennomføringen av støtteaktiviteter og som påløper i løpet av de seks første månedene av 2014, som støtteberettigede fra 1. januar 2014, selv om kostnadene påløp støttemottakeren før søknad om støtte ble inngitt.

5. Beløpet nevnt i artikkel 137 nr. 1 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal ikke gjelde for økonomisk støtte til læringsmobilitet som tildeles enkeltpersoner.

Artikkel 20

Garantiordning for studielån

1. Garantiordningen for studielån skal gi delgarantier til finansformidlere med hensyn til lån som gis på de gunstigste vilkår til studenter som gjennomfører en høyere akademisk grad, f.eks. en mastergrad, ved en anerkjent institusjon for høyere utdanning i en programstat, som nevnt i artikkel 24 nr. 1, som verken er studentens bostedsstat eller den stat der studenten oppnådde de kvalifikasjoner som gir adgang til masterprogrammet.

2. Garantier som gis gjennom garantiordningen for studielån skal omfatte nye støtteberettigede studielån på inntil 12000 EUR for ettårige programmer og inntil 18000 EUR for programmer med inntil to års varighet, eller tilsvarende i lokal valuta.

3. Garantiordningen for studielån skal på unionsplan forvaltes av Det europeiske investeringsfond (EIF) i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 på grunnlag av en delegeringsavtale med Kommisjonen som fastsetter nærmere regler for og krav til gjennomføring av garantiordningen for studielån og partenes respektive forpliktelser. EIF skal på dette grunnlag inngå avtaler med finansformidlere, f.eks. banker, nasjonale og/eller regionale institusjoner som yter studielån, eller andre anerkjente finansinstitusjoner, og skal bestrebe seg på å velge en finansformidler fra hver programstat for å sikre konsekvent tilgang til garantiordningen for studielån for alle studenter, og for å hindre forskjellsbehandling.

4. Tekniske opplysninger om hvordan garantiordningen for studielån skal fungere er gitt i vedlegg II.

KAPITTEL VI

Resultater og formidling

Artikkel 21

Overvåking og vurdering av resultater

1. Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene skal jevnlig overvåke og avgi rapport om programmets resultater målt opp mot dets mål, særlig

- a) den europeiske tilleggsverdi nevnt i artikkel 3,
- b) fordelingen av midler til utdanning, opplæring og ungdomsområdet, for å sikre at tilskuddene fordeles på en måte som garanterer en varig systempåvirkning innen utløpet av programperioden,
- c) bruken av de midler som stammer fra de eksterne ordninger som nevnes i artikkel 18 nr. 4 og deres bidrag til de respektive instrumentenes mål og prinsipper.

2. I tillegg til å gjennomføre løpende overvåking skal Kommisjonen innen 31. desember 2017 legge fram en midtveisevaluering som vurderer om de tiltak som er iverksatt er effektive for å nå programmålene, vurderer programmets effektivitet og dets europeiske tilleggsverdi, og om hensiktsmessig ledsaget av et forslag til regelverk for endring av denne forordning. Midtveisevalueringen skal se nærmere på mulighetene for å forenkle programmet, om programmet er internt og eksternt konsekvent, om alle programmålene fortsatt er relevante og hvordan de iverksatte tiltakene bidrar til gjennomføringen av Europa 2020-strategien. Den skal også ta hensyn til resultatene av en evaluering av de langsiktige virkningene av tidligere programmer (Livslang læring, Aktiv ungdom, Erasmus Mundus og andre internasjonale programmer for høyere utdanning).

3. Kommisjonen skal legge fram midtveisevalueringen nevnt i nr. 2 for Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen.

4. Uten at dette berører kravene fastsatt i kapittel VIII og de nasjonale kontorenes forpliktelser fastsatt i artikkel 28, skal medlemsstatene innen 30. juni 2017 legge fram en rapport for Kommisjonen om gjennomføringen og virkningene av programmet på deres respektive territorier.

5. Kommisjonen skal legge fram en endelig evaluering av programmet for Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen senest 30. juni 2022.

Artikkel 22

Kommunikasjon og spredning

1. Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene skal sikre spredning av informasjon og publisitet om og oppfølging av alle tiltak og all virksomhet som mottar støtte gjennom programmet samt spredning av resultatene fra de tidligere programmene Livslang læring, Aktiv ungdom og Erasmus Mundus.

2. Mottakere av tilskudd i de prosjektene som støttes gjennom de tiltak og virksomheter som er nevnt i artikkel 6, 10, 12, 17 og 20 bør påse at resultater og virkninger som oppnås blir formidlet og spredt på en egnet måte. Dette kan omfatte utveksling av opplysninger om mobilitetsmuligheter fagfeller mellom.

3. De nasjonale kontorene nevnt i artikkel 28 skal utarbeide konsekvente retningslinjer for effektiv spredning og utnyttning av resultatene av den virksomhet som mottar støtte gjennom de programtiltak kontorene forvalter, de skal bistå Kommisjonen med spredning av informasjon om programmet generelt, herunder informasjon om tiltak og virksomheter som forvaltes på nasjonalt plan og på unionsplan og resultatene av disse, og skal informere relevante målgrupper om de tiltak som iverksettes i deres stat.

4. Offentlige og private organer innenfor sektorer som omfattes av programmet, skal benytte varenavnet «Erasmus+» i sin kommunikasjon og ved spredning av informasjon om programmet. Følgende varenavn skal benyttes om de ulike sektorene i programmet:

- «Comenius»: skoleutdanning,
- «Erasmus»: alle typer høyere utdanning i programstatene,
- «Erasmus Mundus»: alle typer høyere utdanningstiltak mellom programstater og partnerstater,
- «Leonardo da Vinci»: yrkesrettet utdanning og opplæring,
- «Grundtvig»: voksenopplæring,

— «Aktiv ungdom»: ikke-formell og uformell læring på ungdomsområdet,

— «Idrett»: virksomhet på idrettsområdet.

5. Kommunikasjonsvirksomheten skal også bidra til å spre informasjon om EUs politiske prioriteter, forutsatt at de er forbundet med denne forordnings generelle mål.

KAPITTEL VII

Tilgang til programmet

Artikkel 23

Tilgang

1. Offentlige og private organer som driver virksomhet innen utdanning, opplæring, ungdom og masseidrett kan søke om midler fra programmet. Når det gjelder de virksomheter som nevnes i artikkel 13 nr. 1 bokstav a) og artikkel 14 nr. 1 bokstav a) skal programmet støtte deltaking av grupper av unge som er aktive innen ungdomsarbeid, men ikke nødvendigvis innenfor rammen av en ungdomsorganisasjon.

2. Ved gjennomføring av programmet, blant annet med hensyn til utdeling av stipender, skal Kommisjonen og medlemsstatene sikre at det settes inn en særlig innsats for å fremme sosial inklusjon og deltaking av mennesker med særskilte behov eller mennesker i vanskeligstilte situasjoner.

Artikkel 24

Deltakerstater

1. Programmet skal være åpent for deltaking for følgende stater («programstater»):

- a) medlemsstatene,
- b) tiltredende stater, kandidatstater og mulige kandidatstater som omfattes av en førtiltredelsesstrategi, i samsvar med de allmenne prinsipper og vilkår for statenes deltaking i unionsprogrammer som er fastsatt i de respektive rammeavtaler og assosieringsråds beslutninger eller lignende avtaler,
- c) EFTA-stater som er part i EØS-avtalen, i samsvar med bestemmelsene i nevnte avtale,
- d) Det sveitsiske edsforbund, på grunnlag av en tosidig avtale som skal inngås med denne staten,
- e) de stater som omfattes av den europeiske naboskapspolitikken og som har inngått avtaler med EU som åpner for deltaking i EUs programmer, forutsatt at det er inngått tosidig avtale med EU om vilkårene for deres deltaking i programmet.

2. Stater som deltar i programmet for livslang læring, skal være underlagt de samme plikter og utføre alle de oppgaver som er fastsatt i denne forordning, på samme måte som medlemsstatene.

3. Programmet skal støtte samarbeid med partnerstater, særlig naboskapsstater, i tiltak og virksomhet som nevnt i artikkel 6, 10 og 12.

KAPITTEL VIII

Forvaltnings- og revisjonssystem

Artikkel 25

Komplementaritet

Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene sikre programmets overordnede sammenheng og komplementaritet med

- a) relevant politikk og relevante programmer, særlig innenfor kultur, media, sysselsetting, forskning og innovasjon, næringsliv og utjevnings-, utviklings- og utvidelsespolitikk samt tiltak, ordninger og strategier på områdene regionpolitikk og forbindelser med tredjestater,
- b) EUs andre relevante kilder til finansiering på områdene utdanning, opplæring, ungdom og idrett, særlig Det europeiske sosialfond og de andre finansieringsordninger knyttet til sysselsetting og sosial integrasjon, Det europeiske fond for regionutvikling og «Horisont 2020» – rammeprogrammet for forskning og innovasjon samt finansieringsordninger knyttet til rettferdighet og borgerskap, helse, eksterne samarbeidsprogrammer og hjelp før tiltredelse.

Artikkel 26

Gjennomføringsorganer

Programmet skal gjennomføres på en konsekvent måte av følgende organer:

- a) Kommisjonen på unionsplan,
- b) de nasjonale kontorene på nasjonalt plan i programstatene.

Artikkel 27

Nasjonal myndighet

1. Med «nasjonal myndighet» menes en eller flere nasjonale myndigheter i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis.

2. Innen 22. januar 2014 skal medlemsstatene gjennom en formell melding oversendt av deres faste representanter, underrette Kommisjonen om den eller de personer som har fullmakt til å opptre på deres vegne som nasjonal myndighet for denne forordnings formål. Dersom den nasjonale myndighet skiftes ut i løpet av programperioden skal medlemsstaten umiddelbart underrette Kommisjonen om dette etter samme framgangsmåte.

3. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å fjerne juridiske og administrative hindringer for at programmet skal kunne fungere korrekt, herunder, der det er mulig, tiltak for å løse spørsmål som gir opphav til problemer med å få visum.

4. Innen 22. mars 2014 skal den nasjonale myndighet utpeke et eller flere nasjonale kontorer. I de tilfeller der det er mer enn ett nasjonalt kontor, skal medlemsstatene opprette en egnet ordning for samordnet forvaltning av gjennomføringen av programmet på nasjonalt plan, særlig med sikte på å sikre sammenhengende og kostnadseffektiv gjennomføring av programmet og effektiv kontakt med Kommisjonen i denne forbindelse, og å legge til rette for en mulig overføring av midler mellom kontorene og dermed muliggjøre fleksibilitet og best mulig anvendelse av de midler som tildeles medlemsstatene. Uten at dette berører artikkel 29 nr. 3 skal hver medlemsstat fastsette hvordan den organiserer forholdet mellom dens nasjonale myndighet og det nasjonale kontoret, herunder oppgaver som fastsettelse av det nasjonale kontorets årlige arbeidsprogram.

Den nasjonale myndighet skal legge fram for Kommisjonen en egnet forhåndsvurdering av om det nasjonale kontor er i samsvar med bestemmelsene i artikkel 58 nr. 1 bokstav c) v) og vi), artikkel 60 nr. 1, 2 og 3 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikkel 38 i delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1268/2012⁽¹⁾, og med EUs krav til internkontrollstandarder for nasjonale kontorer og regler for forvaltningen av programmets tilskuddsmidler.

5. Den nasjonale myndighet skal utpeke et uavhengig revisjonsorgan som nevnt i artikkel 30.

6. Den nasjonale myndighet skal basere sin forhåndsvurdering av samsvar på sine egne kontroller og revisjoner og/eller på kontroller og revisjoner gjennomført av det uavhengige revisjonsorganet nevnt i artikkel 30.

7. Dersom det nasjonale kontor som er utpekt for programmet, er det samme som det nasjonale kontor utpekt for de tidligere programmene Livslang læring og Aktiv ungdom, kan omfanget av kontrollene og revisjonene i forbindelse med forhåndsvurderingen av samsvar begrenses til de krav som er nye eller særskilte for programmet.

8. Den nasjonale myndighet skal overvåke og føre tilsyn med forvaltningen av programmet på nasjonalt plan. Den skal underrette og rådspørre Kommisjonen i god tid før den treffer eventuelle beslutninger som kan ha vesentlig innvirkning på forvaltningen av programmet, særlig beslutninger vedrørende det nasjonale kontor.

9. Den nasjonale myndighet skal skaffe tilstrekkelig medfinansiering til driften av det nasjonale kontor til at programmet kan forvaltes i samsvar med gjeldende unionsregler.

10. Dersom Kommisjonen ikke godkjenner utpekingen av det nasjonale kontor på grunnlag av sin vurdering av forhåndsvurderingen av samsvar, skal den nasjonale myndighet påse at nødvendige korrigerende tiltak iverksettes slik at det nasjonale kontor overholder de minstekrav som Kommisjonen har fastsatt, eller utpeke et annet organ som nasjonalt kontor.

11. På grunnlag av det nasjonale kontors årlige forvaltningserklæring, det uavhengige revisjonsorganets uttalelse om denne og Kommisjonens analyse av det nasjonale kontors samsvar og resultater, skal den nasjonale myndighet innen 31. oktober hvert år legge fram for Kommisjonen opplysninger om sin overvåkings- og tilsynsvirksomhet knyttet til programmet.

12. Den nasjonale myndighet skal ta ansvar for korrekt forvaltning av de EU-midler som overføres fra Kommisjonen til det nasjonale kontor i form av tilskudd tildelt i henhold til programmet.

13. I tilfeller av uregelmessigheter, uaktsomhet eller bedrageri som kan tilskrives det nasjonale kontor, eller andre alvorlige mangler eller utilstrekkelige resultater fra det nasjonale kontors side som medfører at Kommisjonen har et krav mot det nasjonale kontor, skal den nasjonale myndighet ha ansvar for å betale tilbake til Kommisjonen de midler som ikke kan inndrives.

14. I de tilfeller som er beskrevet i nr. 13 kan den nasjonale myndighet på eget initiativ eller etter anmodning fra Kommisjonen tilbakekalle det nasjonale kontors mandat. Dersom den nasjonale myndighet skulle ønske å tilbakekalle dette mandat av andre begrunnede årsaker, skal den underrette Kommisjonen om dette minst seks måneder før det nasjonale kontors mandat oppheves. I slike tilfeller skal den nasjonale myndighet og Kommisjonen inngå en formell avtale om særskilte og tidsbestemte overgangstiltak.

15. I tilfelle av tilbakekalling skal den nasjonale myndighet utføre de nødvendige kontroller av de EU-midler som forvaltes av det nasjonale kontor som får sitt mandat tilbakekalt, og skal sikre at midlene og alle dokumenter og forvaltningsverktøy som er nødvendige for forvaltningen av programmet, uhindret overføres til det nye nasjonale kontor. Den nasjonale myndighet skal sikre at det nasjonale kontor som får sitt mandat tilbakekalt, får den nødvendige økonomiske støttet til at det kan fortsette å oppfylle sine kontraktsforpliktelser overfor programmets støttemottakere og Kommisjonen i påvente av at forpliktelsene overføres til et nytt nasjonalt kontor.

16. Dersom Kommisjonen anmoder om det skal den nasjonale myndighet utpeke de institusjoner eller organisasjoner, eller de typene institusjoner eller organisasjoner, som kan anses som kvalifisert til å delta i bestemte programtiltak på deres respektive territorier.

⁽¹⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1268/2012 av 29. oktober 2012 om gjennomføringsregler for europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske unions alminnelige budsjett (EUT L 362 av 31.12.2012, s. 1).

*Artikkel 28***Nasjonalt kontor**

1. Med «nasjonalt kontor» menes et eller flere nasjonale kontorer i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis.
2. Det nasjonale kontor skal
 - a) ha status som juridisk person eller være del av en enhet som har status som juridiske person og være underlagt lovgivningen i den berørte medlemsstat. Et departement kan ikke utpekes som nasjonalt kontor,
 - b) råde over nødvendig forvaltningskapasitet, personale og infrastruktur til å oppfylle sine oppgaver på en tilfredsstillende måte, og sikre effektiv forvaltning av programmet og forsvarlig økonomisk forvaltning av EU-midlene,
 - c) råde over driftsmidler og juridiske midler til å anvende de administrative, kontraktfestede og finansielle forvaltningsregler som er fastsatt på unionsplan,
 - d) kunne stille tilstrekkelige økonomiske garantier, som helst er utstedt av en offentlig myndighet, og som står i forhold til det nivået av EU-midler som det vil få ansvaret for å forvalte,
 - e) utpekes for programperioden.
3. Det nasjonale kontor skal ha ansvaret for å forvalte alle prosjektfaser for følgende programtiltak i samsvar med artikkel 58 nr. 1 bokstav c) v) og vi) i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikkel 44 i delegert forordning (EU) nr. 1268/2012:
 - a) læringsmobilitet for enkeltpersoner med unntak av mobilitet organisert på grunnlag av felles eller doble/flerdoble grader, omfattende volontørprosjekter og garantiordningen for studielån,
 - b) strategiske partnerskap innenfor rammen av tiltaket «samarbeid med sikte på nyskaping og utveksling av god praksis»,
 - c) forvaltning av mindre omfattende virksomhet til støtte for strukturert dialog på ungdomsområdet innenfor rammen av tiltaket «støtte til politisk reform».
4. Som unntak fra nr. 3 kan utvelgelse av og tildelingsbeslutninger for de strategiske partnerskapene nevnt i nr. 3 bokstav b) forvaltes på unionsplan dersom en beslutning om dette treffes i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 36 nr. 3 og bare i særskilte tilfeller der det er klare grunner for en slik sentralisering.

5. Det nasjonale kontor skal yte tilskudd til mottakerne enten gjennom en avtale om støtte eller en beslutning om støtte som fastsatt av Kommissjonen for det berørte programtiltaket.

6. Det nasjonale kontor skal hvert år avlegge rapport til Kommissjonen og dets nasjonale myndighet i samsvar med artikkel 60 nr. 5 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Det nasjonale kontor skal ha ansvaret for å gjennomføre de synspunkter som Kommissjonen meddeler etter sin analyse av den årlige forvaltningsklæringen og det uavhengige revisjonsorganets uttalelse om denne.

7. Det nasjonale kontor kan ikke delegere noen av sine oppgaver i forbindelse med program- og budsjettgjennomføring til en tredjemann uten forutgående skriftlig godkjenning fra den nasjonale myndighet og Kommissjonen. Det nasjonale kontor skal ha eneansvar for alle oppgaver som delegeres til tredjemann.

8. Dersom et nasjonalt kontor får sitt mandat tilbakekalt skal dette nasjonale kontor forbli juridisk ansvarlig for å oppfylle sine kontraktsforpliktelser overfor programmets støttemottakere og Kommissjonen i påvente av at forpliktelsene overføres til et nytt nasjonalt kontor.

9. Det nasjonale kontor skal ha ansvaret for å forvalte og avslutte finansielle avtaler som fortsatt gjelder for de tidligere programmene Livslang læring og Aktiv ungdom når programmet iverksettes.

*Artikkel 29***Europakommisjonen**

1. Innen to måneder etter at Kommissjonen har mottatt forhåndsvurderingen av samsvar nevnt i artikkel 27 nr. 4 fra den nasjonale myndighet, skal Kommissjonen godkjenne, godkjenne på visse vilkår eller ikke godkjenne utpekingen av det nasjonale kontor. Kommissjonen skal ikke inngå et kontraktsforhold med det nasjonale kontor før den har godkjent forhåndsvurderingen av samsvar. Dersom Kommissjonen godkjenner det utpekte kontoret på visse vilkår, kan Kommissjonen gjøre forholdsmessige forebyggende tiltak gjeldende i kontraktsforholdet med det nasjonale kontor.

2. Etter å ha godkjent forhåndsvurderingen av samsvar for det nasjonale kontor som er utpekt for programmet, skal Kommissjonen formalisere det juridiske ansvaret med hensyn til finansielle avtaler som fortsatt gjelder for de tidligere programmene Livslang læring og Aktiv ungdom, når programmet iverksettes.

3. I samsvar med artikkel 27 nr. 4 skal det dokument som styrer kontraktsforholdet mellom Kommissjonen og det nasjonale kontor

- a) angi standarder for internkontroll for nasjonale kontorer og regler for de nasjonale kontorenes forvaltning av EUs tilskuddsmidler,

b) inneholde et arbeidsprogram for det nasjonale kontor, herunder det nasjonale kontorets forvaltningsoppgaver som EU yter støtte til,

c) angi rapporteringskravene til det nasjonale kontor.

4. Kommisjonen skal hvert år stille følgende programmidler til rådighet for det nasjonale kontor:

a) tilskuddsmidler til programtiltak i de berørte medlemsstater som det nasjonale kontor har ansvar for å forvalte,

b) et finansielt bidrag som støtte til det nasjonale kontors oppgaver i forbindelse med forvaltning av programmet. Dette gis i form av et fast bidrag til det nasjonale kontors driftskostnader og skal fastsettes på grunnlag av størrelsen på de tilskuddsmidler fra EU som det nasjonale kontor har ansvar for å forvalte.

5. Kommisjonen skal fastsette kravene til det nasjonale kontors arbeidsprogram. Kommisjonen skal ikke stille programmidler til rådighet for det nasjonale kontor før Kommisjonen formelt har godkjent det nasjonale kontors arbeidsprogram.

6. På grunnlag av kravene til samsvar for de nasjonale kontorene nevnt i artikkel 27 nr. 4, skal Kommisjonen gjennomgå de nasjonale ledelses- og styringssystem, særlig på grunnlag av forhåndsvurderingen av samsvar framlagt av den nasjonale myndighet, det nasjonale kontors årlige forvaltningserklæring og uttalelsen fra det uavhengige revisjonsorganet om denne, idet det tas behørig hensyn til de opplysninger som den nasjonale myndighet hvert år legger fram om sin overvåking av og sitt tilsyn med programmet.

7. Etter å ha vurdert den årlige forvaltningserklæringen og det uavhengige revisjonsorganets uttalelse om denne, skal Kommisjonen rette sin uttalelse om og sine synspunkter på disse til det nasjonale kontor og den nasjonale myndighet.

8. Dersom Kommisjonen ikke kan godkjenne den årlige forvaltningserklæringen eller det uavhengige revisjonsorganets uttalelse om denne, eller dersom det nasjonale kontor ikke gjennomfører Kommisjonens synspunkter på en tilfredsstillende måte, kan Kommisjonen gjennomføre alle nødvendige forebyggende og korrigerende tiltak for å sikre EUs økonomiske interesser i samsvar med artikkel 60 nr. 4 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

9. Kommisjonen skal holde regelmessige møter med nettverket av nasjonale kontorer for å sikre enhetlig gjennomføring av programmet i alle programstater.

Artikkel 30

Uavhengig revisjonsorgan

1. Det uavhengige revisjonsorganet skal legge fram en revisjonsuttalelse om den årlige forvaltningserklæringen som nevnt i artikkel 60 nr. 5 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Det uavhengige revisjonsorganet skal

a) ha de nødvendige faglige kvalifikasjoner til å utføre revisjon i offentlig sektor,

b) sikre at dets revisjoner tar hensyn til internasjonalt anerkjente revisjonsstandarder,

c) ikke befinne seg i en stilling som innebærer interessekonflikt med hensyn til den juridiske enhet det nasjonale kontor er en del av. Det skal særlig være driftsmessig uavhengig av den juridiske enhet som det nasjonale kontor er en del av.

3. Det uavhengige revisjonsorganet skal gi Kommisjonen og dens representanter samt Revisjonsretten full tilgang til alle dokumenter og rapporter som danner grunnlaget for den revisjonsuttalelse som organet utsteder om det nasjonale kontors årlige forvaltningserklæring.

KAPITTEL IX

Kontrollsystem

Artikkel 31

Prinsipper for kontrollsystemet

1. Når tiltak som finansieres i henhold til denne forordning gjennomføres, skal Kommisjonen treffe hensiktsmessige tiltak som sikrer at EUs økonomiske interesser vernes, ved at det innføres tiltak mot bedrageri, korrupsjon og all annen ulovlig virksomhet, ved effektiv kontroll, og dersom det blir oppdaget uregelmessigheter, ved at beløp som er urettmessig utbetalt, betales tilbake og ved at det i de tilfeller der det er hensiktsmessig ilegges effektive, forholdsmessige og avskrekkende sanksjoner.

2. Kommisjonen skal ha ansvaret for å føre tilsyn med de programtiltak og -virksomheter som forvaltes av de nasjonale kontorene. Den skal fastsette minstekrav til de kontroller som skal utføres av det nasjonale kontor og den nasjonale myndighet.

3. Det nasjonale kontor skal ha ansvar for de primære kontrollene av mottakere av tilskudd til de programtiltak og -virksomheter som er nevnt i artikkel 28 nr. 3. Disse kontrollene skal gi rimelig sikkerhet for at de tilskudd som ytes blir brukt etter hensikten og i samsvar med gjeldende unionsregler.

4. Med hensyn til de programmidler som overføres til nasjonale kontorer skal Kommisjonen sikre at dens kontroller samordnes korrekt med nasjonale myndigheter og nasjonale

kontorer, på grunnlag av prinsippet om én enkelt revisjon og etter en risikobasert analyse. Denne bestemmelse skal ikke få anvendelse på undersøkelser som utføres av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF).

Artikkel 32

Vern av EUs økonomiske interesser

1. Kommisjonen eller dens representanter og Revisjonsretten skal ha myndighet til å gjennomføre revisjoner, på grunnlag av dokumenter og på stedet, av alle tilskuddsmottakere, leverandører, underleverandører og andre tredjemenn som har mottatt EU-midler. De kan også gjennomføre revisjoner og kontroller av nasjonale kontorer.

2. OLAF kan i henhold til framgangsmåten fastsatt i rådsforordning (Euratom, EU) nr. 2185/96⁽¹⁾ gjennomføre kontroller og inspeksjoner på stedet av økonomiske aktører som er direkte eller indirekte berørt av slik finansiering, med sikte på å fastslå hvorvidt det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som påvirker EUs økonomiske interesser i forbindelse med en avtale om tilskudd eller beslutning om tilskudd eller en kontrakt som gjelder EU-midler.

3. Uten at dette berører nr. 1 og 2 skal samarbeidsavtaler med tredjestater og internasjonale organisasjoner og avtaler om tilskudd, beslutninger om tilskudd og kontrakter som følger av gjennomføringen av denne forordning, uttrykkelig gi Kommisjonen, Revisjonsretten og OLAF myndighet til å gjennomføre slike revisjoner og kontroller og inspeksjoner på stedet.

KAPITTEL X

Delegering av myndighet og gjennomføringsbestemmelser

Artikkel 33

Delegering av myndighet til Kommisjonen

For å plassere forvaltningen av oppgaver på det mest hensiktsmessige plan, skal Kommisjonen ha fullmakt til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 34 om endring av artikkel 28 nr. 3, men bare med hensyn til fastsettelse av ytterligere tiltak som skal forvaltes av de nasjonale kontorene.

Artikkel 34

Utøvelse av delegert myndighet

1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsaker nevnt i artikkel 33 gis Kommisjonen for det tidsrom programmet varer.

⁽¹⁾ Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EUT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

3. Europaparlamentet eller Rådet kan når som helst trekke tilbake delegeringen av myndighet nevnt i artikkel 33. En beslutning om tilbaketrekking bringer delegeringen av myndigheten angitt i beslutningen til opphør. Den får virkning fra dagen etter kunngjøringen av beslutningen i *Den europeiske unions tidende* eller på en senere dato angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten til delegerte rettsakter som allerede er i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette om den samtidig til Europaparlamentet og Rådet.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 33 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet framsetter innsigelser innen to måneder etter underretning om rettsakten, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommisjonen om at de ikke har innsigelser. Dette tidsrommet utvides med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 35

Gjennomføring av programmet

Med sikte på gjennomføring av programmet skal Kommisjonen vedta årlige arbeidsprogrammer i form av gjennomføringsrettsakter vedtatt etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 36 nr. 3. Det enkelte årlige arbeidsprogram skal sikre at de generelle og særskilte målene fastsatt i artikkel 4, 5, 11 og 16 årlig gjennomføres på en enhetlig måte og beskriver forventede resultater, gjennomføringsmetode og samlet resultat. De årlige arbeidsprogrammene skal også inneholde en beskrivelse av de tiltak som skal finansieres, en angivelse av de beløp som tildeles det enkelte tiltak og fordelingen av midler på medlemsstatene til de tiltak som skal forvaltes av de nasjonale kontorene samt en veiledende tidsplan for gjennomføring. Når det gjelder tilskudd skal de også inneholde høyeste medfinansieringssats, som skal ta hensyn til målgruppenes særtrekk, særlig deres evne til medfinansiering og mulighetene for å skaffe finansiering fra tredjestater. Særlig for tiltak rettet mot organisasjoner med begrenset finansieringsevne skal medfinansieringssatsen fastsettes til minst 50 %.

Artikkel 36

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Komiteen kan tre sammen i bestemte sammensetninger for å behandle saker som gjelder bestemte sektorer. Dersom det er hensiktsmessig, i samsvar med komiteens forretningsorden og på ad hoc-basis, kan eksterne eksperter, herunder representanter for partene i næringslivet, inviteres til å delta på møtene som observatører.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*KAPITTEL XI***Sluttbestemmelser***Artikkel 37***Oppheving og overgangsbestemmelser**

1. Beslutning nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF og nr. 1298/2008/EF oppheves med virkning fra 1. januar 2014.

2. Tiltak som igangsettes på eller før 31. desember 2013 på grunnlag av beslutning nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF og nr. 1298/2008/EF skal om relevant forvaltes i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.

3. Medlemsstatene skal på nasjonalt plan sikre uhindret overgang mellom de tiltak som gjennomføres innenfor rammen av de tidligere programmene på områdene livslang læring, ungdom og internasjonalt samarbeid innen høyere utdanning og de tiltak som skal gjennomføres innenfor rammen av dette program.

*Artikkel 38***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 11. desember 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

Formann

For Rådet

V. LEŠKEVIČIUS

Formann

—

VEDLEGG I

INDIKATORER FOR EVALUERING AV PROGRAMMET

Programmet vil bli nøye overvåket på grunnlag av et sett av indikatorer som er ment å måle i hvilken grad programmets generelle og særskilt mål er oppnådd og med sikte på å redusere den administrative byrden og kostnadene mest mulig. For det formål vil det bli samlet inn opplysninger om følgende nøkkelindikatorer:

Overordnet utdanningsmål i Europa 2020	Prosentandel av 18-24-åringer med bare grunnskoleutdanning som ikke deltar i utdanning eller opplæring
	Prosentandel av 30-34-åringer med fullført høyere utdanning eller tilsvarende
Referansemål på mobilitet, i tråd med Rådets konklusjoner om referansemål for læringsmobilitet	Prosentandel av personer med fullført høyere utdanning som har hatt en periode med studie- eller opplæringsopphold knyttet til høyere utdanning (herunder yrkespraksis) i utlandet
	Prosentandel av 18-34-åringer med grunnleggende yrkesrettet utdanning og opplæring som har hatt en periode med grunnleggende yrkesrettet utdanning og opplæring (herunder yrkespraksis) i utlandet
Kvantitativt (allment)	Antall personale som mottar støtte fra programmet, etter stat og sektor
	Antall deltakere med særskilte behov eller vanskeligstilte deltakere
	Antall og type av organisasjoner og prosjekter, etter stat og tiltak
Utdanning og opplæring	Antall elever, studenter og praktikanter som deltar i programmet, etter stat, sektor, tiltak og kjønn
	Antall studenter under høyere utdanning som mottar studiestøtte i en partnerstat og antall studenter fra partnerstater som kommer for å studere i en programstat
	Antall institusjoner for høyere utdanning i partnerstater som deltar i mobilitets- og samarbeidstiltak
	Antall brukere av Euroguidance
	Prosentandel av deltakere som har mottatt kursbevis, vitnemål eller annen formell dokumentasjon på sin deltaking i programmet
	Prosentandel av deltakere som oppgir at de har utvidet sine nøkkelkompetanser
	Prosentandel av deltakere i langvarig mobilitet som oppgir at de har forbedret sine språkferdigheter
Jean Monnet	Antall elever/studenter som får opplæring gjennom Jean Monnet-tiltak
Ungdom	Antall unge som deltar i mobilitetstiltak støttet av programmet, etter stat, tiltak og kjønn
	Antall ungdomsorganisasjoner fra programstater og partnerstater som deltar i internasjonal mobilitets- og samarbeidstiltak
	Antall brukere av Eurodesk-nettet
	Prosentandel av deltakere som har mottatt kursbevis (for eksempel ungdomspass), vitnemål eller annen formell dokumentasjon på sin deltaking i programmet

	Prosentandel av deltakere som oppgir at de har utvidet sine nøkkelkompetanser
	Prosentandel av deltakere i frivillig virksomhet som oppgir at de har forbedret sine språkferdigheter
Idrett	Størrelsen på medlemsmassen i idrettsorganisasjoner som søker om deltaking og deltar i programmet, etter stat
	Prosentandel av deltakere som har benyttet seg av resultatene av prosjekter over landegrensene til å: a) bekjempe trusler mot idretten, b) fremme gode styringsmåter og parallelle karriærer, c) styrke sosial integrasjon, like muligheter og medvirkningsfrekvens

VEDLEGG II

TEKNISKE OPPLYSNINGER OM GARANTIORDNINGEN FOR STUDIELÅN

1. Valg av finansformidlere

Etter en interessetegning skal finansformidlere velges ut i samsvar med beste markedspraksis idet det blant annet tas hensyn til:

- a) omfanget av finansiering som skal gjøres tilgjengelig for studenter,
- b) de gunstigst mulig vilkårene som tilbys studenter, forutsatt at de overholder minstestandardene for utlånsvirksomhet fastsatt i nr. 2,
- c) tilgang til finansiering for alle personer som er hjemmehørende i programstater som nevnt i artikkel 24 nr. 1,
- d) tiltak for forbygging av bedrageri, og
- e) overholdelse av europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF⁽¹⁾.

2. Vern av låntakere

Følgende garantier

- a) det skal ikke kreves sikkerhetsstillelse eller foreldregaranti,
- b) lån skal tildeles på ikke-diskriminerende grunnlag,
- c) som ledd i vurderingsprosessen skal finansformidleren ta hensyn til studentens risiko for overbelåning, idet det tas hensyn til påløpt gjeldsnivå og eventuelle rettslige avgjørelser knyttet til ubetalt gjeld, og
- d) tilbakebetaling skal skje på grunnlag av en hybridmodell som kombinerer «pantelånbaserte» standardiserte betalinger med sosial sikkerhet, særlig
 - i) en rente som er betydelig lavere enn markedsrenten,
 - ii) en innledende betalingsfri periode på minst tolv måneder etter at studieprogrammet er avsluttet eller, dersom nasjonal lovgivning ikke tillater slik utsettelse, en bestemmelse om at det skal betales nominelle avdrag i denne tolv månedersperioden,
 - iii) en bestemmelse om at det skal kunne «tas pause» i tilbakebetalingen i en periode på minst tolv måneder i løpet av lånets løpetid, som skal kunne igangsettes på anmodning fra studenten, eller dersom nasjonal lovgivning ikke tillater slik utsettelse, en bestemmelse om at det skal betales nominelle avdrag i løpet av denne tolv månedersperioden,
 - iv) mulighet til å utsette betaling av renter i løpet av studieperioden,
 - v) livsforsikring og uføreforsikring, og
 - vi) ingen sanksjoner mot hel eller delvis tilbakebetaling før tiden.

Finansformidlere kan tilby inntektsbetinget tilbakebetaling i tillegg til forbedrede vilkår som lengre betalingsfrie perioder, lengre «pauser» i tilbakebetalingen eller lengre løpetid, for å ta hensyn til studentenes særskilte behov, f.eks. de som går videre til doktorgradsstudier, eller for å gi studenter bedre tid til å finne arbeid. Tilbud om slike forbedrede vilkår skal tas i betraktning i framgangsmåten for utvelgelse av finansformidlere.

3. Overvåking og evaluering

Garantiordningen for studielån skal overvåkes og evalueres som nevnt i artikkel 21 i denne forordning og på grunnlag av artikkel 140 nr. 8 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkredittavtaler og om oppheving av rådsdirektiv 87/102/EØF (EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66).

Som ledd i denne prosessen skal Kommisjonen avgi rapport om hvilke virkninger garantiordningen for studielån har på støttemottakerne og systemene for høyere utdanning. Kommisjonens rapport skal blant annet inneholde opplysninger om og forslag til tiltak for å håndtere eventuelle problemområder med hensyn til

- a) antallet studenter som mottar lån garantert av garantiordningen for studielån, herunder opplysninger om fullføringsgrad,
- b) omfanget av låneavtaler som inngås med finansformidlere,
- c) rentenivået,
- d) utestående gjeld og misligholdsgrad, herunder eventuelle tiltak iverksatt av finansformidlere mot dem som misligholder lån,
- e) tiltak iverksatt av finansformidlere for å hindre bedrageri,
- f) en profil av de studenter som mottar støtte, herunder deres sosioøkonomiske bakgrunn, emnevalg, hjemstat og vertsstat, i samsvar med nasjonal lovgivning om vern av personopplysninger,
- g) støttemottakernes geografiske fordeling, og
- h) geografisk dekning av finansformidlere.

Uten at det berører den myndighet som er tillagt Europaparlamentet og Rådet i henhold til artikkel 140 nr. 9 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal Kommisjonen overveie å foreslå hensiktsmessige regelendringer, herunder lovendringer, dersom forventet markedsgjennomslag eller deltakelsen av finansformidlere ikke er tilfredsstillende.

4. Budsjett

Budsjettbevilgningene skal dekke samtlige kostnader i forbindelse med garantiordningen for studielån, herunder betalingsforpliktelser overfor deltakende finansformidlere som krever delgarantier og administrasjonsgebyrer til EIF.

De budsjettbevilgninger som er avsatt til garantiordningen for studielån som nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav c), skal ikke overstige 3,5 % av programmets samlede budsjett.

5. Synlighet og bevisstgjøring

Den enkelte deltakende finansformidler skal bidra til å fremme garantiordningen for studielån ved å gi opplysninger til potensielle studenter. For dette formål skal Kommisjonen blant annet forsyne de nasjonale kontorene i programstatene med de opplysninger de trenger for å kunne fungere som formidlere av informasjon om garantiordningen for studielån.
